Placat.

Islændere! Vel har Naturen haardeligen anviist Eder til Beboelse paa Kloden en, i nogle Henseender, maaskee ublid og med karrig Haand udstyret Øe, under det koldere Himmelstrøg; men viis og god har den derimod skjænket Eder i Erstatning, en nær Overflødighed i og omkring denne Eders Øe, af mangfoldige, for Eder tjenlige og passelige Underholdnings Midler, og for en stor Deel end selve Midler til at erhverve disse. I have, til Huus-Kreature, græsrige Dale og Fjælde; I have et rigt Udbytte afgivende Havfiskerie; Eders Fjorde og Viger vrimle af Selhunde og allehaande Fugle og Smaafiske; Eders Elve og Indsøer ikke mindre af Lax og Foreller; Eders Strandbredder afgiver Muslinger, Søl og alle Slags spiselige Tangarter; selv imellem Eders Iisfjælde fremavles Eder den ypperlige Mooss (Fjallagrös); Eders Uld kan klæde Eder; af Eders Uld og Hestehaar lader sig forfærdige brugbare Fiske-Redskaber og Fuglesnarer; Havet tilbringer Eder Drivtømmer til Huse- og Baade-Bygning. Talrige ere saa de Næringsveje, som Naturen skjænkede Eder anbudne; men I maae nytte dem med Kraft og Virksomhed. Gjentagne Gange ere I herpaa gjorte Opmærksomme; gjentagne Gange ere I, til Øjemedets Opnaaelse, ved Undervisninger vordne vejledede, og ved Benaadinger opmuntrede, men imod Eders Tarv have I ikke desmindre, i de senere Aaringer, alt mere og mere tilvant Eder et uforholdsmæssigt Forbrug af Tilførsels Vare.

Islændere! Moderlandet er indviklet i Krig, og venteligt er det, efter Conjuncturerne, at under disses Vedblivelse, Tilbringelsen af Tilførsels Vare ikke vil kunde blive stor, og at den i al Fald overkommendes Pris vil vorde Eder overdreven høj; værer derfor betænkte paa, med vindskibelig Virksomhed, at nytte og indsamle de mangfoldige Gaver, som Naturen har skjænket Eder til Underholdning og til dennes Erhvervelse, og i enhver Anstrængelse vil I høste rigelig Løn. Erindrer Eder taknemmeligen de utallige Velgjerninger Eders Konge har beviist Eder; erkjender skjønsomme den faderlige Godhed, med hvilken Han har bemyndiget mig til, enhver Opoffrelse uanseet, at føje hvadsomhelst Foranstaltninger maatte fornødiggjøres, til at beskjærme Eder imod truende Nøds-Fare. Enhver arbeide troligen i sit Kald, og vi arbeide alle samdrægtigen til fælles Formaal, og jeg giver Eder min Ære og mit Ord i Pant, at ingen blandt Eder skal lide end mindste Nød. Vort Losen være: **Gud! vor Konge! og den retfærdige Sag!**

Islands Stifts-Contoir, den 15de Maji 1809.

Fr. Trampe.